

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.356/2015/14. szám

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. április 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2015. év szeptember hó 28. napján kelt 29.B.523/2014/169. számú ítéletét I. r., II. rendű, III. r. és V. r. vádlottakkal szemben megváltoztatja.

I. r., II. rendű, III. r., és V. r. vádlottak új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettként megjelölt cselekményét vétségnek minősíti (Btk. 184. § (1) bekezdés (4) bekezdés a) pont).

III. r. vádlott kábítószerrel kapcsolatos cselekményét egységesen 1 rb. társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének minősíti (Btk. 176. § (1) bekezdés (3) bekezdés).

I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 6 (hat) év börtönre, II. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését 3 (három) év 6 (hat) hónap börtönre, III. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (két) év börtönre V. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 1 (egy) év börtönre enyhíti.

III. rendű vádlottal szemben a szabadságvesztés végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti és a vádlott pártfogó felügyeletét rendeli el. A közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi.

I. r. II. rendű, vádlottak vagyonelkobzásra ítéletét mellőzi, egyúttal mindkét vádlottal szemben egyaránt 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) - 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint vagyonelkobzást rendel el.

A Budapesti Rendőr-Főkapitányság Felderítő Osztálya által 01000/7509/2012.bü. szám alatt lefoglalt és a bűnjeljegyzék 1. 2. 3. tétele alatt kezelt 506.000 (ötszázhatvan) forint lefoglalását megszünteti és azt I. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonelkobzás biztosítására visszatartja.

II. rendű vádlottal szemben az általa 2014. március 15. napjától 2014. március 24. napjáig házi őrizetben töltött időt beszámítani rendeli a kiszabott szabadságvesztésbe akként hogy 4 (négy) napi házi őrizet felel meg 1 (egy) napi szabadságvesztésnek.

I. r. vádlott esetében a személyi adatok feletti résznél a házi őrizet feltüntetését mellőzi.

A BRFK SZBO Kábítószer bűnözés elleni szolgálat által kezelt bűnjelekkel kapcsolatos ítéleti rendelkezést akként helyesbíti, hogy a 12. sorszám alatt szereplő feljegyzés nem I. r. vádlottnak rendeli kiadni, hanem azt az iratoknál kell kezelni.

I. r. vádlott által fizetendő bűnügyi költség összegét 1.659.987 (egymillió-hatszázötvenkilencezer-kilencszáznyolcvanhét) forintra, II. r. vádlott által fizetendő bűnügyi költség összegét 324.784 (háromszázhuszonnégyezer-hétszáznyolcvannégy) forintra, III. r. vádlott által fizetendő bűnügyi

költség összegét 468.753 (négy százhatvannyolcezer-hétszázötvenhárom) forint, V. rendű vádlott által fizetendő büntelmi költség összegét 875.662 (nyolcszázhetvenötezer-hatszázhatvankét) forint helyesbíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r., II. rendű, III. r. és V. r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig házi őrizetben töltött időt.

A másodfokú eljárásban II. rendű, III. r. és V. r. vádlottakat érintően felmerült összesen 111.480 (száztizenegyezer-négy száznyolcvan) forint büntelmi költség, II. rendű vádlottat érintően felmerült 40.740 (negyvenezer-hétszáznegyven) forint, III. rendű vádlottat érintően felmerült 32.640 (harminckétezer-hatszáznegyven) forint, V. rendű vádlottat érintően felmerült 38.100 (harmincnyolcezer-egyszáz) forintot az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében I. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer kereskedelem büntette (Btk.176. § (1) (3) bekezdés) és társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette (Btk.184. § (1) bekezdés b) pont) miatt halmazati büntetésül 9 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra, továbbá 253.000 forint vagyonekobzásra ítélte.

II. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer kereskedelem büntette (Btk.176. § (1) (3) bekezdés) és társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette (Btk.184. § (1) bekezdés b) pont) miatt halmazati büntetésül 6 év fegyházbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 253.000 forint vagyonekobzásra ítélte.

III. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer kereskedelem büntette (Btk.176. § (1) (3) bekezdés) és társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette (Btk.184. § (1) bekezdés b) pont) és 1 rb kábítószer birtoklás vétsége (Btk. 178. § (1) (5) bekezdés a) pont) miatt halmazati büntetésül 5 év 6 hónapi fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

V. r. vádlottat kábítószer kereskedelem büntette (Btk.176. § (1) bekezdés) és társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette (Btk.184. § (1) bekezdés b) pont) miatt halmazati büntetésül 3 év 7 hónapi börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett I. és II. r. vádlottak vonatkozásában az előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról, továbbá arról, hogy az I. II. III. V. r. vádlottak a szabadságvesztés 2/3 részének kitöltése után bocsáthatók feltételes szabadságra, rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a büntelmi költség viselése felől.

Az ítélet ellen az I. r. vádlott és védője enyhítésért, a II. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért a III., vádlott és védője enyhítésért, az V. r. vádlott és védője részben felmentésért fellebbezett.

Az ítéletet IV. r. vádlott és védője, valamint az ügyész valamennyi vádlott vonatkozásában tudomásul vette.

Az ítélet a IV. r. vádlott tekintetében a kihirdetésekor jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.495/2014/14. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta megalapozottnak, a tényállás pontosítására a történeti tényállás kijavítására, valamint a terheltek előéletének pontos rögzítésére tett indítványt észrevételezve, hogy II. r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság a házi őrizetben töltött idő beszámításáról elmulasztott rendelkezni. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, indokolási kötelezettségének eleget téve a szükséges mértékben számot adott arról, hogy tényállást milyen bizonyítékokra alapozta. A megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a fellebbezéssel érintett terheltek bűnösségére, a cselekmények minősítése is törvényes. A büntetés kiszabása körében a bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság előéletükre figyelemmel ugyan pontatlanul vette számba I. és V. r. vádlottak esetében, ugyanakkor a kiszabott büntetés valamennyi vádlott tekintetében igazodik a bűnösségi körülményekhez és az elkövetésben betöltött szerepekhez, így enyhítésre egyik terhelt esetében sem látott lehetőséget. Mindezekre figyelemmel indítványozta a tényállás és büntetés kiszabási körülményeket illetően az ítélet kijavítását, pontosítását, II. r. vádlott vonatkozásában továbbá a házi őrizetben töltött idő beszámítását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A nyilvános ülésen I. r. védője az enyhítés végett bejelentett fellebbezést fenntartotta. Hivatkozott védenca megromlott egészségi állapotára, beismerő vallomására, megbánására, a büntetés-végrehajtási intézetben tanúsított kifogástalan magatartására. Vitatta a szakértői vélemény megállapítását arról, hogy védenca nem kábítószerfüggő. Álláspontja szerint továbbá a kábítószernek új pszichoaktív anyaggá való különválasztására és emiatt hatványozott jogkövetkezmény alkalmazására - más bűncselekmény miatt is büntetés kimondására - nincs törvényes indok.

A II. r. vádlott védője felmentésért továbbá vagylagosan enyhítésért bejelentetett fellebbezését fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy védenca nem tudott I. r. vádlott cselekvőségéről, roma asszony lévén nem volt beleszólása a férfiak dolgába. II. r. vádlott védekezését az elsőfokú bíróság indokolatlanul mellőzte, a vádlott nem vett részt a kábítószer adagolásában, az adásvételekben mindössze az I. r. vádlott utasításai szerint járt el.

A III. r. vádlott védője az enyhítésre irányuló fellebbezést fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy a fogyasztást a szubszidiaritás miatt nem lehet halmazatban értékelni a kereskedés típusú cselekménnyel. Az elsőfokú bíróság továbbá szerinte nem értékelte kellő súllyal a feltáró jellegű vallomását közreműködését az eljárásban és az enyhítésnek a belső arányosság követelménye miatt is helye van.

Az V. r. vádlott védője az enyhítésre irányuló fellebbezést fenntartotta, azzal, hogy védenca a kábítószer fogyasztást, birtoklást elismerte, a kereskedést tagadta, a társaságban történő alkalmi átadást nem lehet annak tekinteni. Hivatkozott arra, hogy I.r. és III. r., vádlottnak és védencét terhelő T tanú vallomásai ellentmondásosak, IV. r. vádlott vallomása szintén, akit a T-vel fennálló szerelmi viszony miatt tett ránézve terhelő vallomást.

A minősítést illetően indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Btk. 176. §. illetve, a Btk. 184/B. §. (5) bekezdés a) pontja alapján mondja ki védenca bűnösségét, továbbá lényeges enyhítést indítványozott.

A fellebbezések részben eredményre vezettek.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A felülbírálat eredményeként az ítélőtábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a perrendi szabályok szerint az eljárási szabályokat betartva folytatta le. A Be. 75. § (1) bekezdésében megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében a bizonyítási eljárás során valamennyi az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékot beszerzett. A tanúk kihallgatásán túl a tárgyalás anyagává tette a releváns okirati bizonyítékokat, köztük a vádlottak elfogásáról készült rendőri jelentést, továbbá a vegyész-szakértői véleményeket, valamint az I. r. vádlott védekezésére figyelemmel az orvosi iratokat. Az elsőfokú bíróság I. r. vádlott kábítószer függősége kérdésében kiegészítő igazságügyi pszichiáter szakértői véleményt szerzett be, a szakértőket a tárgyaláson meghallgatta.

Az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadályai nem merültek fel.

Ennek során a másodfokú bíróság állapította meg, hogy az ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés II. fordulat c) pont alapján részben megalapozatlan, mert a tényállás kisebb mértékben hiányos és iratellenes. A megalapozatlanságot az ítélőtábla a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az iratok alapján történt kiegészítéssel és helyesbítéssel orvosolta, az alábbiak szerint: A vádlottnak személyi körülményei körében és a korábbi büntetésekre vonatkozó adatokat pontosítja akként, hogy

- I. r. vádlottnak az elkövetéskor építőipari vállalkozásaiból havi 200.000 forint jövedelme származott. Korábbi élettársa által nevel két kiskorú gyermeke tartásához rendszeres pénzüsszeggel - jelenleg a rabkeresményéből 15.000 forinttal - hozzájárul (másodfok 3.Bf.356/2015/4. számú jegyzőkönyv).

- A vádlott fogvatartása alatt önként vesz részt a BV Intézetben zajló bűnmegelőzési program keretében szervezett drogrevenenciós előadásokon (3.Bf.356/2015/11).

- I. r. vádlott büntetett előéletű, vele szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2012. július 23. napján jogerős 16.Bk.IX.42060/2012/2. számú határozatával a Btk. 282. § (5) bekezdés a) szerinti kábítószerrel visszaélés vétsége emiatt 120 óra közérdekű munkát szabott ki (3.Bf.356/2015/13. számú határozat).

- I. r. vádlott 2011. decembertől 2012. július 11. napjáig foglalkozott kábítószer beszerzéssel, kezdetben kisebb haszonnal, 2012. első negyedétől azonban a kábítószer értékesítésével már naponta 80-120.000 forint közötti bevételekre tett szert, emiatt bővítenie is kellett az értékesítési hálózatot. Miután I. r. vádlott gépjármű vezetői engedéllyel nem rendelkezett és a kb. 160 kg-os testsúlya miatt önállóan utazgatni sem tudott, ezért a kábítószer előzetes telefonon történt megrendelés alapján értékesítette. A kábítószer értékesítés megkönnyítésére került sor 2012. februárjában a Budapest, szám alatti lakás bérletére, illetve beszerzett egy Mercedes típusú gépkocsit is azért, hogy a kábítószer ezzel tudják fuvarozni. II. r. vádlott nem tudott vezetni, I. r. vádlottnak pedig a gépkocsi megvásárlásakor már bevonták a jogosítványát, ezért alkalmazták a III. r. vádlottat.

- I. r. vádlottal kapcsolatban a történeti tényállásban rögzített azt a körülményt, hogy az I. r. vádlott az általa megszerzett kábítószer dílerek segítségével értékesítette akként helyesbíti, hogy az I. r. vádlott 2011. decemberétől 2012. - helyesen - július 11. napjáig, letartóztatásáig értékesített kábítószer különböző személyeknek. Nem állapítható meg, hogy ezek a

személyek beszámoltak-e arról az I. r. vádlottnak, hogy az általuk megvásárolt kábítószer kinek értékesítették és milyen haszonnal és az sem állapítható meg, hogy bármilyen ezzel kapcsolatos elszámolással tartoztak volna az I. r. vádlottnak.

- Az I r. vádlott esetében kiegészíti a tényállást azzal, hogy a lefoglalásra nem került kábítószer hatóanyag tartalma becsülhetően meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát (elsőfokú ítélet 36. oldal utolsó előtti bekezdéséből történt átemelés), A figyelembe vett hatóanyag tartalom összesen a jelentős mennyiség alsó határának 3,4 szerese (lefoglalt 2,4 -szeres és a le nem foglalt minimum 1-szeres).

- V. r. vádlottat időközben a Fővárosi Törvényszék a 22.B.1347/2015/27. számú 2016. április 1. napján jogerőre emelkedett ítéletével a 2014. március elejétől 2014. június 2. napjáig elkövetett jelentős mennyiségű kábítószer kereskedelem büntette miatt 5 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte.

- A II. r. és III r. vádlottak esetében figyelembe vett hatóanyag tartalom összesen a jelentős mennyiség alsó határának 2,4 szeresét meghaladja, de a 3,4 szeresét nem érte el (lefoglalt 2,4 -szeres és a le nem foglalt pontosan meg nem állapítható mennyiség, figyelembe véve, hogy az elkövetési idő a II r vádlott esetében 2012. április, a III. r. él pedig 2012. márciustól).

- III r vádlott esetében az ítélet 8. oldal utolsó sorában feltüntetett le nem foglalt kábítószeres értékesítésével kapcsolatos megállapítást akként helyesbíti, hogy a vádlott 50 grammos csomagokban adta át a kábítószer ismeretlen személyeknek.

- II. r vádlott esetében a 8. oldal 3. bekezdés első mondatából mellőzi a „szintén”-szót.

- A tényállás 11. oldal 3. bekezdés első mondatában szereplő 2011. decembere dátumot 2012. áprilisa helyesbíti.

- III. r. vádlott esetében a fogyasztására vonatkozó tényállást akként pontosítja, hogy a vádlott 2010. áprilisától 2012. július 11. napjáig fogyasztott kábítószer oly módon, hogy időnként ezzel felhagyott, majd azt pontosan meg nem állapítható időpontokban újra és újra kezdte. Az általa az előbbi időszakban elfogyasztott kábítószer hatóanyagtartalma becsülhetően a csekély mennyiség felső határát nem haladta meg.

- V.r. vádlott tekintetében az ítéleti tényállásból kirekeszti a 2010. áprilistól 2010. szeptemberéig tartó időszakot (a PKKB 11.B.X.37.036/2012/26. számú ítéletében 2014 március 3. napján jogerősen elbírált kereskedés). A vádlott terhére megállapított hatóanyag tartalom nem változik, mert a lefoglalt hatóanyag tartalom és a 2011. szeptembertől 2012. július 11. napjáig értékesített illetőleg átadott mennyiségek hatóanyag tartalma a csekély mennyiség felső határát így is meghaladja, de a jelentős mennyiség alsó határát nem éri el.

- A tényállást kiegészíti azzal, hogy I., II., III., és V. r. vádlottak esetében az új pszichoaktív szerként minősülő „pentendron” hatóanyagtartalma a csekély mennyiség felső határát nem érte el.

A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 351. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 352. § (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az ítélet indokolása vádlottanként a Be. 258. § (3) bekezdése alapján részletesen és jórészt szakszerűen tartalmazza a bizonyítékok számbavételét.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy a bizonyítékok összefoglalásakor az elsőfokú bíróság helytelenül rögzítette, hogy a rendőri jelentés szerint I. r. vádlottat és családját már 2012. július 11. napját megelőzően is megfigyelés alatt tartották (13. oldal első bekezdés), továbbá, hogy a III. r. vádlott által végzett kábítószer szállításról II. r. vádlott tett vallomást a rendőrségen (15. oldal utolsó bekezdés utolsó mondat), helytelenül állapította meg továbbá, hogy B tanú fényképről I. r. vádlottat és II. r. vádlottat felismerte (20. oldal negyedik bekezdés), ezen megállapításokat mellőzi az ítélet indokolásából. Mindezen hiányosságok azonban az ügy megítélésére érdemi hatással nem voltak.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Be. 78. § (3) bekezdésének megfelelően egyenként és összességében értékelte is, meggyőző érveléssel megindokolta, hogy egyes bizonyítékokat miért fogadott el, ezekből milyen következtetést vont le, és a megállapított tényeket mi alapján találta bizonyítottnak. Részletesen vizsgálta a vádlottak vallomását, mérlegelte a rendelkezésre álló egyéb bizonyításokat is, melynek során indokolás kötelezettségét a szükséges mértékben teljesítette. A tényállást az elkövetést részben tagadó II. és V. r. vádlott védekezésével szemben az önmagára és vádlott társaira is terhelő vallomást tett III. r. vádlott utóbbi tanúként meghallgatott ismerősei, valamint a kábítószer vásárló tanúk és I. r. önmagára és V. r. vádlottra terhelő vallomása alapján állapította meg. I. r. és III. r. vádlott vallomását a 2012. július 11. napján kelt rendőri jelentés, házkutatási és lefoglalási jegyzőkönyvek, helyszíni szemle jegyzőkönyv az igazságügyi vegyész szakértői vélemény is alátámasztotta.

Az elsőfokú bíróság I. r. vádlott és III. r. vádlott vallomása alapján a vádlottakra legkedvezőbb módon állapította meg a tényállásban az adásvételek időpontját, gyakoriságát az eladott mennyiséget és vételárat. A törvényszék által megállapított tényállás az I. r. vádlottól lefoglalásra nem került hatóanyag tartalom tekintetében szorult pontosításra azzal, hogy az becsülhetően meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítás eredményeképpen megalapozottan jutott arra a következtetésre is, hogy I. r. vádlott a cselekmény elkövetésekor nem volt kábítószerfüggő.

A vádlottak és védőik felmentésre irányuló fellebbezése - új bizonyíték hiányában - az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének kritikái, melyek a meglévő már mérlegelt bizonyítékok újraértékelését és a terheltek védekezésének elfogadását célozták. Az irányadó perrendi szabályok szerint ez irányú fellebbezésük a megalapozott tényálláshoz kötöttség folytán másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést I. r. II. r. III. r. és V. r. bűnösségére.

Az elsőfokú bíróság a Btk. 2. §-a alapján megvizsgálta, hogy a cselekmények jogi minősítése és a büntetés kiszabása során az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos büntető anyagi jogi szabályokat kell-e alkalmaznia. Rögzítve, hogy az I. r. II. r. III. r. és V. r. vádlottak terhére megvalósított cselekmények mind az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. tv. mind az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. tv. alapján büntetendő cselekmények voltak és ugyanúgy bírálандóak a

feltételes szabadság szabályaira figyelemmel cselekményük elbírálásakor a 2012. évi C. törvényt vette alapul.

A tényállásban foglalt cselekmények minősítése nagyobb részt megfelel az anyagi jogszabály rendelkezéseinek. A kábítószer kereskedés magában foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladókhoz illetve a fogyasztókhoz. Ezek közé tartozik a kábítószer kereskedés céljából történő megszerzésére, beszerzésére, vevőkhöz közvetítőkhöz való eljuttatása is, ezen a kereskedelmi tevékenység közreműködői tettesként vonhatók felelősségre. Amennyiben a kábítószer értékesítésre ellenérték fejében kerül sor az ilyen tranzakciók szükségszerűen haszonszerzésre törekvő magatartást jelentenek.

Az irányadó tényállásból I. r. II. r. III. r. és V. r. vádlottak esetében egyértelmű következtetés vonható a kereskedés elkövetési magatartásra, míg III. r. vádlott esetében a szubszidiaritás miatt fogyasztói típusú magatartás önálló jogi értékelést nem nyerhet.

Az irányadó tényállás szerint I. II. III. és V. r. vádlottak új pszichoaktív anyaggal - pentakristállyal - is kereskedtek. Az elsőfokú bíróság ezen elkövetési magatartások tekintetében rögzítve, hogy az új pszichoaktív anyaggal való kereskedés törvényi tényállása szerint sem a mennyiség, sem a hatóanyag tartalom nem minősítő körülmény, a vádlottak bűnösségét a Btk. 184. § (1) bekezdés b) pontjában mondta ki.

A minősítés csak részben felel meg az anyagi jogszabályoknak. A visszaélés új pszichoaktív anyaggal elnevezésű bűncselekmény a 2011. évi CLXXVI.tv. szerint 2012. március 1. napjától hatályos törvényi tényállás.

Az elkövetéskor is hatályos a Btk.283/B. § szerint aki új pszichoaktív anyagot az a) pont szerint az országba behoz, onnan kivisz, vagy az ország területén átvisz, illetve a b) pont szerint előállít, kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik büntetett követ el és 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Új pszichoaktív anyagon az emberi fogyasztásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó 2005. évi XCV. tv-ben meghatározott fogalmat kell érteni (1.§ 37. pont).

A 2013. július 1. napjától hatályos Btk. az új pszichoaktív anyaggal visszaélés törvényi tényállást lényegében a fentivel egyezően szabályozta. A 2014. január 1. napjától hatályos 2013. évi CLXXXVI. tv a jogszabály szövegét megváltoztatta. E szerint aki a 184. § (1) bekezdése szerinti új pszichoaktív anyagot kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik, büntetett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (2) bekezdés szerint a büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt bünszövetségben hivatalos, vagy közfeladatot ellátó személyként e minőséget felhasználva, vagy a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek, vagy a NAV létesítményével követik el. A (3) bekezdés szerint az (1) és (2) bekezdés szerint büntetendő, aki az ott meghatározott bűncselekmény elkövetéséhez anyagi eszközöket szolgáltat. A (4) bekezdés szerint, aki csekély mennyiségű új pszichoaktív anyagot kínál vagy átad az (1) bekezdésben meghatározott esetben vétség miatt egy évig (a)pont), a (2) bekezdés b)c) pontjában meghatározott esetben büntetett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő (b)pont). Az (5) bekezdés szerint aki az (1) (2) bekezdésben meghatározott bűncselekményre irányuló előkészületet követ el, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A jogszabályhely változatlan szövegezéssel volt hatályos az elsőfokú ítélet keltekor - 2015. szeptember 28. napján - valamint jelenleg is.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapítja, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetésekor megjelölt jogszabályhely a Btk. 184. § (1) bekezdés b) pontja téves, az akkor hatályos törvényi tényállás (1) bekezdésének nincs b) pontja, az elsőfokú bíróság tévedésből a 2013. július 1. napjától 2013. december 31. napjáig hatályos törvényszöveg alapján minősítette a cselekményeket a Btk. 184. § (1) bekezdés b) pontjaként.

Figyelemmel arra, hogy a 2013. évi CLXXXVI. törvénnyel módosított Btk. szerinti 184. §-ban megfogalmazott új pszichoaktív anyaggal visszaélés a büntetés mértékét illetően eltér az elkövetéskor hatályos 2011. évi CLXXVI. törvénnyel módosított 1978. évi IV. tv. 283/B. § szerinti visszaélés új pszichoaktív anyaggal megnevezésű bűncselekmény büntetési tételétől a másodfokú bíróság ennek tükrében is vizsgálta, hogy a Btk. 2.§-ára figyelemmel az elkövetéskori, vagy elbíráláskori jogszabályok kedvezőbbek-e a vádlottakra nézve.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az új pszichoaktív anyag mennyiségét nem határozta meg, az erre vonatkozó tényállást a másodfokú bíróság a lefoglalási jegyzőkönyv és a vegyész-szakértői vélemény alapján egészítette ki azzal, hogy az I. II. III. és V. r. vádlottak a pentakristálnak megnevezett anyag tekintetében kereskedői típusú magatartást, csekély mennyiségre követték el, az új pszichoaktív szerként minősülő pentradon hatóanyagtartalma pedig a csekély mennyiség felső határát nem érte el. A hatóanyag tartalom az új törvény szerint jelentőséggel bír.

Az új pszichoaktív anyag csekély mennyiségére figyelemmel a cselekmény elbírálásakor hatályos törvény szerinti helyes minősítés a Btk. 184. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétsége. A vétség büntetési tétele egy évig terjedő szabadságvesztés, az elkövetéskori 1978. évi IV. tv. 184. §-a szerinti büntett büntetési tétele három évig terjedő szabadságvesztés. Mindebből következik, hogy a büntetett szemben a vétségi alakzatra és a kisebb büntetési tételre figyelemmel ezen bűncselekmény vonatkozásában az elkövetéskor hatályos Btk. alkalmazása a kedvezőbb a vádlottak részére.

A kábítószer-kereskedelem büntetteként minősített bűncselekmény büntetési tételei nem változtak. A cselekmény elkövetésekor hatályos 1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulata ütköző kábítószerrel visszaélés büntette, illetve a 2012. évi C. törvény 176. § (1) bekezdés IV. fordulata ütköző kábítószer-kereskedelem büntette szintén kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett.

A büntetés kiszabásának elvei [1978. évi IV. törvény 83. § (2) bekezdés és 87. § (2) bekezdés c.) pont, 2012. évi C. törvény 80. § (2) bekezdés és 82. § (2) bekezdés c.) pont] nem változtak, határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó, illetve a büntetési tételnél enyhébb büntetés szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel túl szigorú lenne, legkevesebb egyévi szabadságvesztés szabható ki, ha a büntetési tétel alsó határa kétévi szabadságvesztés.

Az 1978. évi IV. törvény a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét akként szabályozza, hogy az automatikusan a szabadságvesztés végrehajtási fokozatához igazodik, a terhelt börtönben végrehajtandó büntetés esetén legalább 3/4 rész kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra [1978. évi IV. törvény 47. § (2) bekezdés II. fordulója]. Tekintettel arra, hogy a 2012. évi C. törvény 38. § (1) bekezdése szerint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a bíróság állapítja

meg az ügydöntő határozatában és a (2) bekezdés értelmében, ha ez nem kizárt, annak legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap, az új törvény - figyelemmel a Kúria Büntető Kollégiumának 4/2013. (X. 14.) számú véleményére is - kedvezőbb rendelkezéseket tartalmaz.

A fenti szabályozást összevetve valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott esetében az elbíráláskor hatályos jogszabály alkalmazása kedvezőbb elbírálást eredményez az új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétségi alakzatának és alacsonyabb büntetési tételének alkalmazása, valamint a szabadságvesztés büntetésből engedélyezett feltételes szabadság legkorábbi időpontjának kedvezőbb meghatározása miatt. Ezért a másodfokú bíróság valamennyi fellebbezéssel érintett vádlottal szemben a 2012. C. törvény rendelkezéseit alkalmazta, és ennek megfelelően I. r. vádlott, II. r. vádlott és III., r. vádlottak cselekményeit társtettesként elkövetett a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének és a Btk. 184. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerinti új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétségének, V. r. vádlott cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés szerinti kábítószer-kereskedelem büntettének és a Btk. 184. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő új pszichoaktív anyaggal visszaélés vétségének minősíti.

Az elsőfokú bíróság III. r. vádlott tekintetében azt állapította meg, hogy 2010. áprilistól 2010. szeptemberig, majd 2011. végétől 2012. júliusig fogyasztásra is szerzett be kábítószert és a fogyasztói típusú magatartását a Btk. 178. § (1) (5) a) pontja szerint minősítette.

A másodfokú bíróság által III. r. vonatkozásában helyesbített tényállás szerint a vádlott korábban és 2010. áprilistól 2012. július 11. napjáig a kereskedett kábítószerből I. r. II. r. vádlottaktól fizetségképpen kapott fogyasztásra is kábítószert. Ehhez képest a fogyasztási típusú magatartása a Btk. 178. § (6) bekezdés szerint az azzal azonos időszakban elkövetett súlyosabban büntetendő kábítószer kereskedelem mellett a szubszidiaritás miatt nem minősíthető. E vádlott cselekményei ezért egységesen a - tett azonosság keretei között - a Btk. 176. § (1) (3) bekezdés szerinti kábítószer között - A Btk. 176. § (1) (3) bekezdés szerinti kábítószer kereskedelem büntettének minősülnek.

A Btk. 80. § (1) bekezdése értelmében a büntetés céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

A vádlottak esetében a büntetés enyhítéséért bejelentett fellebbezések megalapozottak.

A büntetés kiszabása körében releváns körülményeket az elsőfokú bíróság részben helytelenül tüntette fel, azt annyiban pontosítja az ítéletábra, hogy I. r. vádlott esetében a büntetlen előélet nem enyhítő körülmény, a vádlott korábban volt büntetve, a Btk. 98. § (3) bekezdés alapján nem mentesült a büntetőjogi következmények alól. Részben más büntetőeljárás hatálya alatt követte el a bűncselekményeket. V. r. vádlott az elkövetéskor büntetlen előéletű volt - mely enyhítő körülmény - a vádban írt cselekményeket viszont más büntetőeljárás hatálya alatt követte el, melyet súlyosító körülményként kell értékelni.

Emellett a kábítószerrel visszaélés kereskedés elkövetési magatartást megvalósító elkövetőknél kiemelt jelentőséggel bír a cselekménnyel érintett kábítószer hatóanyagtartalma, mely körülményt a büntetés mértékének meghatározásakor is érvényre kell juttatni. Jelen esetben megállapítható, hogy a megvalósított cselekmények - a gyakorlatban többször előforduló több százszoros mennyiségekhez képest - nem kirívóan társadalomra veszélyesek: I. r. vádlott esetében a jelentős

mennyiség alsó határának 3,4-szerese, erre és az egyéb enyhítő körülményekre tekintettel a másodfokú bíróság a büntetési tételkereten belül maradván az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés mértékét hat évre enyhítette. A végrehajtási fokozatot a Btk. 35. § (2) bekezdésére figyelemmel a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb, börtön fokozatban határozta meg, mert a kiegészített tényállás szerinti a bűnmegelőzési programban való önkéntes részvétele alapján a bíróság szerint méltóvá vált.

II. r. és III. r., vádlottak esetében a jelentős mennyiség alsó határának 2,4-szeresét meghaladó, de a 3,4-szeresét el nem érő mennyiségre, valamint az egyéb enyhítő körülmények mellett arra is figyelemmel, hogy a magatartásuk I. r. vádlotthoz képest járulékos és lényegesen kisebb súlyú, a másodfokú bíróság indokoltan látta a Btk. 82. § (2) bekezdése szerinti enyhítő szakasz alkalmazását és a II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát három év hat hónapra, míg III. r. vádlott esetében két évre enyhítette, mindkét vádlott esetében a végrehajtási fokozatot a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján börtönben meghatározva.

A haszonból nem részesülő fuvartevékenységet mintegy alkalmazottként kábítószer fogyasztói szenvedélye miatt ellátó III. r. esetében figyelemmel büntetlen előéletére és az eljárás alapját képező cselekmények utáni pozitív életvitelére és arra, hogy azóta sem indult ellene más bűncselekmény miatt büntetőeljárás, a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a büntetőeljárás tartama alatt szembesülve magatartásának helytelenségével és következményeivel a jövőben törvénytisztelő életmódot fog folytatni. A vele szemben kiszabott börtönbüntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, ezért a börtönbüntetés végrehajtását a Btk. 85. § (2) bekezdése alapján próbaidőre felfüggesztette. A másodfokú bíróság szerint a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejére, annak eredményes elteltéhez szükséges a vádlott rendszeres figyelemmel kísérése, ezért a Btk. 69. § (1) bekezdés e) pontja alapján pártfogó felügyeletét rendelte el. A büntetés végrehajtásának felfüggesztésére tekintettel III. r. vádlottal szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzte.

V. r. vádlott terhére megállapított hatóanyag-tartalom a csekély mennyiség felső határát meghaladta, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, így esetében is indokolt enyhítő szakasz, a Btk. 82. § (2) bekezdésének alkalmazása, a másodfokú bíróság ennek megfelelően a vele szemben kiszabott szabadságvesztés mértékét egy évre mérsékelte. Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől I. r. vádlott által előzetes letartóztatásban töltött időt a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján, a II. r. vádlott által házi őrizetben töltött időt a Btk. 92. § (1) és (3) bekezdés c) pontja alapján beszámította.

Az elsőfokú bíróság indokolása szerint a nyomozás során lefoglalt és letéti számlán kezelt 506.000 forint készpénzre - mert azt I. r. és II. r. vádlott a kábítószer-kereskedelemmel összefüggésben szerezte - a Btk. 74. § (1) bekezdés c) pontja alapján vagyoneklkobzást rendelt el.

A felhívott jogszabályhely szövegével és az indoklásban foglaltakkal ellentétben az ítélet rendelkező részében az elsőfokú bíróság I. r. és II. r. vádlottat 253.000-253.000 forint vagyoneklkobzásra ítélte. Figyelemmel arra, hogy a Btk. 74. § (1) bekezdésében szabályozott vagyoneklkobzás intézkedés az elsőfokú bíróság helytelenül „ítélte” I. r. és II. r. vádlottat vagyoneklkobzásra. Az idézett jogszabályhely alapján a törvényes rendelkezés a vádlottakkal szembeni vagyoneklkobzás elrendelése.

Az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott Btk. 74. § (1) bekezdés c) pontja szerint vagyoneklkobzást kell elrendelni arra a vagyonra amelyet a kábítószer-kereskedelem elkövetője a bűncselekmény elkövetésének ideje alatt szerzett.

Az elsőfokú bíróság azonban a lefoglalt összegben túl, bár a tényállás tartalmazza, hogy 2012. első negyedévében I.r. és II.r. vádlottak milyen bevételre tettek szert a jogszabályi feltételek fennállása ellenére további vagyonekbevitelt nem alkalmazott.

Az irányadó tényállás szerint I.r. és II.r. vádlottak esetében a kábítószer értékesítéséből származó bevétel a bűncselekmény elkövetéséből származó vagyon, mely vagyonekbevitel alá esik. Az 1/2008.BJE. értelmében vagyonekbevitel mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal.

Az értékesítésből származó jövedelem az I.r. és II.r. vádlottakra nézve legkedvezőbb módon a tényállásban feltüntetett 2012. elejétől számítva mintegy 7.000.000,- forint, mely összegre I.r. és II.r. vádlottak közt megosztva a másodfokú bíróság vagyonekbevitelt rendelt el, az eljárás során lefoglalt 506.000,- forintot a Be. 157.§ (1) bekezdés alapján rendelte visszatartani a vagyonekbevitel biztosítására.

Az elsőfokú bíróság II. r. vádlott vonatkozásában elmulasztott rendelkezni az általa az elsőfokú eljárás során háziőrizetben töltött idő beszámításáról, ezért ezt az ítélet tábla a Btk. 92.§ (1) és (3) bekezdés c) pontja alapján pótolva, a vádlott által előzetes letartóztatásban illetve házi őrizetben töltött időre vonatkozó ítéleti rendelkezést az iratok alapján pontosította.

Az elsőfokú ítélet bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezései a törvényi rendelkezéseknek jórészt megfelelnek, az I. r. vádlottól lefoglalt feljegyzések kivételével. Tekintettel arra, hogy a feljegyzések az elkövetést adatszerűen bizonyítják, ezen iratok a vádlott számára nem adhatók ki, így a másodfokú bíróság elrendelte azok iratok közt való kezelését.

Az elsőfokú bíróság törvényesen rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről az összeg kiszámításánál vétett számítási hibát, a másodfokú bíróság ezt kijavította.

Tekintettel arra, hogy az enyhítésre irányuló fellebbezések eredményre vezettek, a másodfokú bíróság az eljárás során felmerült bűnügyi költségre a Be. 381. § (2) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

A Fővárosi Ítélet tábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 386.§ (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2016. év április hó 7. napján

Dr. Nehrer Péter s.k. Dr. Kósa Zsuzsanna s.k. Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2015. szeptember 28. napján kelt 29.B.523/2014/169. számú ítéletével I. r., II. r., III. r. és V. r. vádlottal szemben a Fővárosi Ítélet tábla, mint másodfokú bíróság a 3.Bf.356/2015/14. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2016. április 7. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Budapest, 2016. év április hó 7. napján

. Nehrer Péter s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelével:

tisztviselő

